

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Vine, Esperit Sant

«Veniu Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels i enceneu-hi el foc del vostre amor». Així s'invoca des de temps antics, a l'Església, l'Esperit Sant. Així convido que ho fem tots nosaltres, cristians que pelegrinem en aquesta arxidiocesi entranyable de Barcelona.

L'Església necessita, avui més que mai, *cristians confessants*. Cristians que *confessin* o reconeixin públicament la seva condició de cristians amb la seguretat i el goig que la fe en Jesucrist els proporciona. Cristians que confessin el nom del Senyor Jesús en els ambients en què estan inserits: la família, la feina, el lleure, la política... Us convido a fer-ho amb humilitat, sense cap ostentació, però també sense complexos; més amb obres que amb paraules, però sense tenir por de posar nom a allò que les obres prediquen. I aquesta confessió humil i valenta s'ha de fer des de la coherència de vida. Que bé ho expressava el papa Pau VI quan deia: «L'home contemporani escolta més de gust els qui donen testimoni que els qui ensenyen, i si escolten els qui ensenyen és perquè donen testimoni» (Evangelització del Món Contemporani, *Evangelii Nuntiandi*, 41).

L'Església necessita també *apòstols*. «L'evangelització del món actual es farà per mitjà dels cristians laics o no es farà», deia la Conferència Episcopal Espanyola l'any 1992. Això reclama de tots i cadascun dels qui es confessen deixebles de Jesucrist que assumeixin la missió de l'Església i s'insereixin en les tasques que realitzen les parròquies. Sense vosaltres, cap parròquia serà capaç d'evangelitzar els homes, les dones, els joves i els nens. No serveix dir que valem molt poc, que no estem preparats, que som grans, que ens cansem... Tots nosaltres, joves i grans, sans i malalts, savis i humils, tots hem estat convidats pel Senyor, des del dia del nostre baptisme, a treballar a la seva vinya. Sabem que l'obra no depèn de nosaltres. L'Es-

perit del Senyor, l'Esperit Sant, és l'ànima de tot apostolat. I el veritable apòstol és aquell que, com Maria, es fa dòcil a les paraules i inspiracions del Senyor i es lliura totalment, sense reserva i sense posar objeccions, encara que l'empresa sigui àrdua, contra corrent, perquè a Déu res no li és impossible. Per això, com la Mare de Déu, no posa pegues i diu sempre sí a Déu.

L'Església que pelegrina en aquesta terra de Barcelona necessita laics cristians decidits a acceptar tasques de col·laboració amb el ministeri dels pastors, com a *animadors de la comunitat* i *responsables de sectors pastorals*, per poder posar en marxa les noves unitats pastorals amb què poder servir des d'ara més i millor els nostres pobles i per posar en marxa una veritable i profunda pastoral familiar, tan necessària en la nostra societat moderna. L'Església demana, doncs, a tots els batejats un compromís especial. Ànim! No tingueu por, el Senyor ressuscitat ens acompanya. Fem el que fem, si ho fem recolzats en el Senyor, en la seva Paraula, els resultats estaran sempre assegurats encara que no sempre puguem ser-ne testimonis.

Tinc la convicció profunda que l'Esperit del Senyor vindrà en aquesta nova Pentecosta sobre cadascun de nosaltres, sobre tota l'Església que pelegrina en aquesta Església de Barcelona. Estic convençut que ens animarà i enfortirà per respondre amb audàcia cristiana i cor generós als reptes que avui tenen la nostra Església i la nostra societat. Romanguem en l'oració amb Maria, la Mare de Jesús i Mare de l'Església, per rebre amb obertura de ment i de voluntat la gràcia que ve de dalt i ens porta a néixer de nou, encara que ens sentim vells. Fem nostra la pregària de l'Església en el dia de Pentecosta: «Veniu Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels i enceneu-hi el foc del vostre amor. Envieu el vostre Esperit, Senyor, i renoveu la faç de la terra». Que Déu us beneeixi a tots.

ENTREVISTA

Any Sant Ignasià

DAVID GUINDULAIN

Fins al 31 de juliol de 2016 se celebra el primer Any Jubilar del Camí Ignasià; i el 2021 tindrà lloc el segon, que coincidirà amb el cinquè centenari de la conversió d'Ignasi de Loiola i la seva estada a Manresa. El P. David Guindulain, SJ, rector del Santuari de la Cova de Sant Ignasi de Manresa, afirma que li meravella «la fecunda relació que s'estableix entre aquest entorn i la pedagogia espiritual de Sant Ignasi». «Els pelegrins que arriben a la Cova per fer els Exercicis Espirituals —afegeix— fan veritat la inscripció que troben al llindar: "Locus in quo stas terra sancta est". Ser-ne testimoni em fa sentir privilegiat i humil alhora.»

Què destacaria de la conversió d'Ignasi a Montserrat?

Dues coses. D'una banda, l'entusiasme per Jesús i el Regne de Déu, que el feia sentir lliure de tot altre desig. I d'altra banda, la seva capacitat de concreció per endreçar la vida i disposar-la en fets per amor a Crist. La confessió general, l'ofrena de l'espasa i els vestits pel pobre ens parlen de com així va ser.

Com viuen els joves actualment el contacte amb sant Ignasi?

Els joves connecten amb la fal·lera ignasiana per transformar la realitat que els envolta. En un segon moment, entenen que la transformació eficaç neix de la cooperació amb el Déu de Jesucrist. És aleshores quan arriben a experimentar finalment l'alegria de l'Evangeli.

Què quedarà d'aquest Any Sant?

El proper mes de juliol, quan tanquem la porta de l'Any Sant, s'iniciarà el compte enrere cap el 2022, quan celebrarem els 500 anys del pas d'Ignasi de Loiola per Manresa, i s'obrirà de nou per a tots l'oportunitat del Jubileu. La celebració del moment extraordinari ens ajuda a percebre la força del quotidià: és això el que esperem de l'endemà de la cloenda de la festa.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

La corona dels avis

Traspassà una àvia de 21 néts, tots de diverses edats, els quals es reuniten la mateixa nit del traspàs «amb ganes de trobar-se junts, perquè sentien un buit i una sensació de tristesa imensa al cor, de pèrdua, i volien parlar d'ella, recordar-la». Després de les primeres paraules de retrobament, de salutació i d'alguna llàgrima més o menys continguda, van desplegar uns tres metres de paper d'embalar i, en uns papers adhesius de diversos colors, començaren a compartir paraules, frases, dibuixos... sobre experiències viscudes amb *la abuela*: consells i paraules seves, sentiments que el moment suscitava i més d'una pregària escrita o feta mentalment en un silenci dens. El paper d'embalar s'anava omplint. Els néts vivien una pau que anava superant el sentiment d'absència, la buidor inicial, l'enyor de presència. L'àvia era a prop en els records que tots hi aportaven. La pau era la que Déu promet als qui s'apleguen, confiadament, en el seu nom.

Una de les nétes grans recollí en un escrit el moment: «Abuela! Ahir a la nit ens vam reunir els teus néts per parlar de tu, per recordar fent-te present.

Et recordarem junts entorn d'un mural ple de colors i els nostres records (els teus records) són nítids, plurals i, alhora, personals. Recordem el teu somriure, la teva pell fina i les arrugues; la mirada fixa i profunda, la serenitat i la teva presència, la proximitat que tots i cadascun de nosaltres sentíem...» Recordaven, també, la profunditat de la seva fe, com havia ensenyat a pregar als seus pares, el testimoni que els havia donat a tots amb la dedicació a la catequesi infantil de la parròquia, com anava a curssets de formació de catequistes, com servia des de l'amor. I recordaven la seva frase recurrent: «Ens n'anem al cel?» Invitació que era una manifestació confiada de fe que convidava a construir el Regne amb el fer de cada dia, acostant més el món al projecte de Déu, i alhora manifestació confiada en la paraula de Jesús, que ens ha promès acolliment a la casa del Pare per viure-hi per sempre. Aquesta colla de néts sabien qui era la seva àvia i com era. Per això van acabar la seva recordança resant un pàrenostre. «Els néts són la corona dels avis, els pares són l'orgull dels fills» (Pr 17,6).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

«Venga a nosotros tu Santo Espíritu»

El metropolita Ignacio di Latakia (Consejo Eucuménico de las Iglesias, Upsala, 1968) publicó un texto sobre el **Espíritu Santo**, que también fue difundido por la Conferencia Episcopal de Bélgica:

- «Sin el Espíritu Santo... Dios está lejos,
- Cristo, sin el Espíritu Santo..., resulta mera historia.
- El Evangelio, sin el Espíritu Santo..., queda en letra muerta.
- Sin el Espíritu Santo, la Iglesia... es una organización más.
- La autoridad... un poder. La misión... propaganda.
- El culto... un arcaísmo. La vida cristiana... una moral de sometidos...
- «Pero, con el Espíritu Santo..., el cosmos —todo— se ennoblece.
- Cristo Resucitado... se hace presente.
- El Evangelio... se transforma en realidad viva.

- La Iglesia... realiza la comunión trinitaria.
- La autoridad... se convierte en un servicio de amor.
- La misión... es el eterno fruto de Pentecostés.
- La liturgia... memorial de las promesas de Jesús.
- Entonces, toda acción humana se convierte en divina.»

Según comenta la Fraternidad Monástica de Saint Gervais, de París:

- «Hay una variante del Padrenuestro —en el evangelio de Lucas— que en vez de "venga a nosotros tu reino" dice: "Venga a nosotros tu Santo Espíritu, que venga y more en cada uno de nosotros".»

Serafín de Sarov decía:
—«El verdadero fin de la vida cristiana es: llenarse del **Espíritu Santo** y obrar, actuar según Él.»

Lectures missa diària i santoral

Es reprimen el temps de durant l'any

16. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setmana) [Jm 3,13-18 / Sl 18 / Mc 9,14-29]. Sant Honorat, bisbe, patró dels fornors o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

17. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics. Santa Restituta, vg.

18. ■ Dimecres [Jm 4,3-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel., fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, gran sacerdot per sempre. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombrèn (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters. Sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. ■ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ † Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 4a setm.) [Pr 8,22-31 / Sl 8 / Rm 5,1-5 / Jn 16,12-15]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càscia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

ACTUALITAT

Ordenacions sacerdotals a Santa Maria del Mar

«Sigueu sacerdots de la misericòrdia», va dir l'arquebisbe de Barcelona el passat 8 de maig, diumenge de l'Ascensió del Senyor, durant l'homília de la missa d'ordenació de cinc nous preveres diocesans. Els noms d'aquests preveres són: Marc Aliguer, Carles Ballvé, Jordi Salvany, Alberto Sols i Adilson Tolentino.

Quatre bisbes i nombrosos fidels que ompliren la basílica varen participar en aquesta celebració.

Mons. Omella va demanar pregàries al Senyor perquè «ompli el nostre Seminari de vocacions al ministeri presbiteral. Necessitem bons pastors que puguin guiar el poble de Déu i celebrar l'Eucaristia».

Institució de ministeris de lectors i acòlits al Seminari Conciliar de Barcelona

Dimarts 24 de maig, a les 20 h, a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, conferirà ministeris a diversos seminaristes de les diòcesis de Barcelo-

na i de Sant Feliu. Seran instituïts lectors: Carlos Bosch, Javier Ojeda, Carlos Pérez, Pablo Pich-Aguilera, Antoni Vidal, Agustí Vives i Iñaki Marro. També seran instituïts acòlits: Jordi Mondragon, Mario Pardo i Iñaki Marro.

Missa en acció de gràcies per la declaració de venerable de María Emilia Riquelme

El passat 2 de maig, Mons. Joan Josep Omella celebrà l'eucaristia a la capella de les religioses Missioneres del Santíssim Sagrament i de Maria Immaculada, en el passatge dels Camps Elisis n. 8 de Barcelona. La celebració de la missa tenia com a motiu que la fundadora d'aquesta congregació, María Emilia Riquelme y Zayas, fou declarada venerable pel papa Francesc. La declaració de *venerable*, que comporta el reconeixement de les seves *virtuts heroiques*, és un dels passos previs a la beatificació. De fet, la fundadora té

la causa ja introduïda i s'estudia un possible miracle degut a la seva intervenció.

Maria Emilia Riquelme y Zayas, nasqué a Granada l'any 1847, en una família benestant, i morí també a Granada l'any 1940. Fundà la congregació l'any 1896, una congregació que actualment celebra els 120 anys d'existència. La primera casa de la congregació es va obrir a Granada, i la segona —la dels Camps Elisis, n. 8— a Barcelona, inaugurada per la mateixa fundadora l'any 1905.

ACTUALITAT

L'arquebisbe Omella amb els treballadors de Càritas

«Càritas treballa pels pobres a fons perdut, com el Crist», va dir l'arquebisbe Omella en la trobada amb els voluntaris i treballadors de Càritas diocesana celebrada a la Sala Sant Jordi del Seminari Conciliar el passat 4 de maig.

L'arquebisbe agrai als presents la seva tasca i els va encoratjar a «evangelitzar amb els fets». El jesuïta Josep M. Rambla, nomenat missioner de la Misericòrdia, va parlar sobre la dimensió espiritual de l'acció social de Càritas.

Presentació fitxes Youcat

El dimecres 4 de maig, a la llibreria Claret, va tenir lloc l'acte de presentació de les fitxes Youcat, una eina elaborada per la Delegació de Joventut que ofereix un sistema molt innovador de presentació dels grans temes cristians als joves d'avui, partint de les realitats habituals en la vida dels joves. Hi varen intervenir Mn. Bruno Bérchez, delegat de Joventut, Mn. Miquel Ramon i Mn. Emili Marlés, professor i vicedegà de la Facultat de Teologia. També hi varen intervenir dues de les joves que

han participat en la creació d'aquestes fitxes, Assumpta Ferrer i Alba Fernández. Aquestes fitxes les publica l'Editorial Claret, en català i castellà.

Subsidis per viure l'Any Sant de la Misericòrdia

El passat 4 de maig, a la parròquia de Santa Madrona de Barcelona, va tenir lloc la presentació dels vuit llibrets sobre l'Any Sant de la Misericòrdia, promoguts pel Consell Pontifici per a la Promoció de la Nova Evangelització, editats en català pel CPL per encàrrec de la Conferència Episcopal Tarraconense. Els títols són: 1. Celebrar la Misericòrdia; 2. Els salms de la Misericòrdia; 3. Les paràboles de la Misericòrdia; 4. La Misericòrdia en els Pa-

res de l'Església; 5. La confessió, sagrament de la Misericòrdia; 6. Sants en la Misericòrdia; 7. Els papes i la Misericòrdia, i 8. Les obres de Misericòrdia corporals i espirituals. Varen intervenir: F. Xavier Aróztegui, Jaume Fontbona, Maria Guarch, Norbert Miracle, Mercè Solé, M. Àngels Termes, Joan Torra i Eduard Sala, que és cap d'Acció Social de Càritas diocesana.

Campanya solidària de la Fundació Pere Tarrés per becar colònies d'infants en situació de pobresa

Un any més, la Fundació Pere Tarrés ha posat en marxa la seva campanya «Ajuda'ls a créixer, cap infant sense colònies».

Us demanem la col·laboració fonamentalment per becar les colònies i els casals dels centres d'esplai. La voluntat és que tots els nens i les nenes que ho necessitin puguin participar en activitats d'educació en el lleure des d'una entitat cristiana.

Per fer donatius o demanar més informació, podeu contactar a través de: t. 934 301 606 - c/e: fundacio@peretarres.org - www.peretarres.org/donatius

El compte corrent és:

"La Caixa"

ES80-2100-0435-5102-0019-0260

Guardons a persones i institucions d'Església

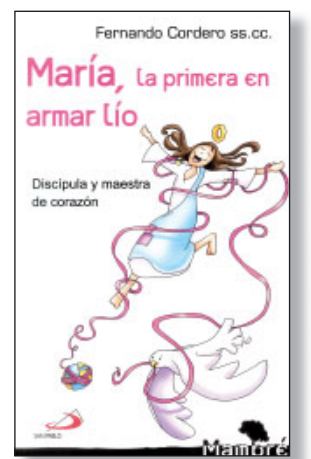
Entre les vint-i-set personalitats i tretze entitats que han rebut aquest any la Creu de Sant Jordi hi ha els noms de la religiosa teresiana Maria Victòria Molins, per la seva labor social al Raval, i entre les institucions hi ha la Fundació Pere Tarrés, els Lluïsos d'Horta i la Sala Cabanyes del Centre Catòlic de Mataró.

D'altra banda, en un acte celebrat al Parlament de Catalunya, el caputxí P. Joan Botam va rebre el Premi ICIP Constructors de Pau 2015, atorgat per l'Institut Català Internacional per la Pau, en reconeixement a una llarga vida dedicada a promoure la pau en l'àmbit religiós i en totes les instàncies de la societat.

María, la primera en armar lío

Libro dedicado a la Madre de Dios, escrito por el religioso de los Sagrados Corazones Fernando Cordero y publicado por la editorial San Pablo. Evangelio, meditación, testimonio, arte y oración se dan cita en esta obra de 145 páginas, para aproximarnos a la primera discípula y maestra de corazón, experta en «armar lío», utilizando la expresión del papa Francisco, al seguir las huellas de su Hijo. Entre otros testimonios, el libro cuenta con la participación de sor Gemma Morató.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grans deses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.»

Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de un viento que soplabo fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse.

Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos:

Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común.

Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, soplo sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

L'Esperit, un nou paràclit

Estem acostumats a la visió lucana de la vinguda de l'Esperit en la festa de la Pentecosta que tenim en el llibre dels Fets dels apòstols (Ac 2,1-4). Avui se'ns ofereix la versió joànica del do de l'Esperit, objecte de promesa per part de Jesús en els discursos de comiat de Joan i fet realitat en el moment de la mort-exaltació de Jesús: «I inclinant el cap va lliurar l'Esperit» (Jn 19,30). El text que llegim avui confirma el do de l'Esperit que Jesús exaltat fa als deixebles.

En Joan, l'ensenyament de Jesús sobre l'Esperit Sant, el Paràclit, comença amb un primer text molt significatiu: «Si m'estimeu, guardareu el meu manament i jo pregaré al Pare que us donarà un altre Paràclit, l'Esperit de la Veritat, que es quedi amb vosaltres per sempre». L'Esperit de la Veritat és el que es queda amb nosaltres per sempre i es queda com a Paràclit. El mot *Paràclit* que la tradició joànica aplica a Jesús (1Jn 2,1), l'aplica també a l'Esperit Sant. El sentit d'aquest mot és el de ser company, de donar consol, el que aconsella i guia. En una paraula, l'Esperit Sant és el que fa de Jesús en l'absència de Jesús. D'aquesta manera, la seva presència és la presència del qui és absent. Una presència que no depèn de nosaltres. Però, també, una presència que acompanya, aconsella i omple el buit que ha deixat el rostre de Jesús.

Per això, la funció més important de l'Esperit Sant en Joan és la que es descriu en el comiat de Jesús: ens fa recordar i ens fa comprendre la revelació de Jesús (16,13). En una paraula, fa present Jesús en la nostra vida. La funció del Paràclit, l'Esperit de la Veritat, és conduir-nos a la plenitud de la revelació, és a dir, a la plenitud de la Veritat que és Jesús: «Jo sóc el camí i la Veritat i la Vida» (14,6). Jesús és el camí vers el Pare en tant que és la Veritat, és a dir, la revelació del pla de Déu per a tots els humans. Aquesta revelació és el que ens arriba amb l'Esperit que és el mestre que ens guia i ens condueix per tots els racons de la veritat, és a dir, cap a la Vida i la plenitud.

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dilluns 16 (12.30 h). Trobada anual de les nou parròquies de Santa Coloma de Gramenet, a Sant Jeroni de la Murtra. **A les 20 h,** celebració de la festa patronal a la parròquia de Sant Isidre Llaurador de l'Hospitalet.

Dimarts 17 (10.30 h). Trobada amb els capellans ordenats els darrers anys, a la Casa d'Espiritualitat de Tiana. **A les 16.30 h,** reunió de la província eclesialística Barcinonensis, al Palau Episcopal.

Dissabte 21 (10.30 h). Reunió constitutiva del nou Consell Pastoral Diocesà, al Seminari Conciliar. També hi assistirà el bisbe auxiliar Sebastià Taltavull. **A les 16 h,** Eucaristia jubilar amb els sense sostre, a la Basílica de la Mercè organitzada per les Germanetes de l'Anyell.

Diumenge 22 (18 h). Eucaristia d'enviament a la JMJ i Jubileu de la Misericòrdia per a joves, a l'església de Santa Anna.

Actes

Festa de Santa Rita de Càscia. Diumenge 22 de maig la pquia. de Sant Agustí (c/ Hospital, 48) restarà oberta de 7 a 21 h. Eucaristia i benedicció de roses a les 7.30, 9, 10.30, 12, 13.30, 15.30, 17, 18.30 i 20 h. Veneració de la relíquia des de les 7.30 h. Enguany, els devots de santa Rita ajudarem els refugiats amb la nostra aportació a Càritas.

Germandat de la Mare de Déu de la Mercè. Diumenge 22 de maig (12 h), Missa Solemne per a totes les Germandats i Confraries de Barcelona, amb motiu de l'Any Sant de la Misericòrdia. A la basílica de la Mercè (pl. de la Mercè 1, t. 933 190 190).

Simposi Internacional d'Arqueologia. «La dualitat de baptisteris en les ciutats episcopals del cristianisme tardoantic». Dies 26 i 27 de maig, a la Facultat Antoni Gaudí - Ateneu Universitari Sant Pacià (c/ Diputació, 231). Info i inscripcions fins al 20 de maig, al t. 934 534 925.

Exposició fotogràfica de Joan Guerrero, a Montserrat. Divendres 20 de maig (12 h), inauguració d'aquesta exposició commemorativa del centenari de l'Es-

glésia Major de Sta. Coloma de Gramenet, amb textos del *Cant Espiritual* de Joan Maragall. A la sala d'exposicions de l'Hotel Abat Cisneros. A l'acte hi assistirà el pare abat, Josep M. Soler, l'alcaldessa de Santa Coloma, Núria Parlon i Mn. Salvador Bacardit, rector de la parròquia de Santa Coloma i vicari episcopal. L'exposició es podrà visitar fins al 15 d'agost. Info: t. 677 116 423.

Presentació del llibre *Tornem Jesús als pobres, d'Oriol Xirinachs.* Dijous 19 de maig (19.30 h), a Cristianisme i Justícia (c/ Llúria, 13). Hi intervindran, a més de l'autor, Mn. Josep Rodado, Mercè Solé i el bisbe Sebastià Taltavull.

Eucaristia pels damnificats del terratrèmol d'Equador del passat 16 d'abril. Diumenge 22 de maig (19.30 h), a l'església del Sagrat Cor (c/ Casp, 27). La col·lecta es destinarà a les persones afectades per aquest terratrèmol.

Talleres de Oración y Vida, del P. Ignacio Larrañaga. Sábado 28 de mayo (9-18 h), retiro «Transfiguración», en la Casa de Ejercicios Sant Ignasi de Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera, 32). Informació: t. 639 382 931 (Mireia) / 618 541 965 (Cristina). Confirmar asistencia antes del día 20.

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 19 de maig (19 h), lliurament del reconeixement Emmanuel Mounier 2016 a la Fundació Vicenç Ferrer. Seguidament tindrà lloc la conferència «Déu en l'Europa actual», a càrrec del Dr. Bonaventura Pedemonte. A la Sala Sant Jordi de la Facultat de Filosofia de Catalunya (c/ Diputació, 231).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - E. Granados, 6). Concerts benèfics de maig (2a part): **Diumenge 22** (18 h), Cor Americantus canta a Gustavino. **Dimecres 25** (18 h), Coral Trinitat Nova, Coral Sant Martí i Cor de Barcelona: obres de Haendel, Leonard Cohen, E. Morera, Ll. Llach, Verdaguier, R. Martínez Valls. **Divendres 27** (21 h), música clàssica amb l'Orquestra Metropolitana de Barcelona. **Diumenge 29** (18 h), música clàssica i popular catalana amb alumnes de cant de Mercè Puntí.

Asociación de Adoradoras del Santísimo Sacramento (Esclavas del Sagrado Corazón) (c/ Mallorca, 232). Día 19 de mayo (12 h), oración ante el Santísimo Sacramento seguida de Eucaristía.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Ven, Espíritu Santo

«Ven Espíritu Santo, llena los corazones de tus fieles y enciende en ellos el fuego de tu amor». Así se invoca desde antiguo, en la Iglesia, al Espíritu Santo. Así invito a que lo hagamos todos nosotros, cristianos que peregrinamos en esta archidiócesis entrañable de Barcelona.

La Iglesia necesita, hoy más que nunca, *cristianos confesantes*. Cristianos que *confiesen* o reconozcan públicamente su condición de cristianos en la seguridad y en el gozo que la fe en Jesucristo les proporciona. Cristianos que confiesen el nombre del Señor Jesús en los ambientes en los que están insertos: la familia, el trabajo, la diversión, la política... Os invito a hacerlo con humildad, sin ninguna ostentación, pero también sin complejos; más con obras que con palabras, pero sin tener miedo a poner nombre a aquello que las obras predicán. Y esa confesión humilde y valiente debe hacerse desde la co-

herencia de vida. Qué bien lo expresaba el papa Pablo VI cuando decía: «El hombre contemporáneo escucha más a gusto a los que dan testimonio que a los que enseñan y si escuchan a los que enseñan es porque dan testimonio» (Evangelización del Mundo Contemporáneo, *Evangelii Nuntiandi*, 41).

La Iglesia necesita también *apóstoles*. «La evangelización del mundo actual se hará por medio de los cristianos laicos o no se hará», decía la Conferencia Episcopal Española en el año 1992. Esto reclama de todos y cada uno de los que se confiesan discípulos de Jesucristo que asuman la misión de la Iglesia y se inserten en las tareas que realizan las parroquias. Sin vosotros, ninguna parroquia será capaz de evangelizar a los hombres, mujeres, jóvenes y niños. No sirve decir que valemos muy poco, que no estamos preparados, que somos mayores, que nos cansa-

mos... Todos nosotros, jóvenes y mayores, sanos y enfermos, sabios y humildes, todos hemos sido invitados por el Señor, desde el día de nuestro bautismo, a trabajar en su viña. Sabemos que la obra no depende de nosotros. El Espíritu del Señor, el Espíritu Santo, es el alma de todo apóstolado. Y el verdadero apóstol es aquel que, como María, se hace dócil a las palabras e inspiraciones del Señor y se entrega totalmente, sin reserva y sin poner objeciones, aunque la empresa sea ardua, contra corriente, porque para Dios nada hay imposible. Por eso, como la Virgen María, no pone pegas y dice siempre *sí* a Dios.

La Iglesia que peregrina en esta tierra de Barcelona precisa de laicos cristianos decididos a aceptar tareas de colaboración con el ministerio de los pastores, como *animadores de la comunidad* y *responsables de sectores pastorales*, para poder poner en marcha las nuevas unidades pastorales con las que poder servir en adelante más y mejor a nuestros pueblos y para poner en marcha una verdadera y profunda pastoral familiar, tan

necesaria en nuestra sociedad moderna. La Iglesia pide, pues, a todos los bautizados un compromiso especial. ¡Ánimo! No tengáis miedo, el Señor resucitado nos acompaña. Hagamos lo que hagamos, si lo hacemos apoyados en el Señor, en su Palabra, los resultados estarán siempre asegurados aunque no siempre podamos ser testigos de ello.

Tengo la convicción profunda de que el Espíritu del Señor va a venir en este nuevo Pentecostés sobre cada uno de nosotros, sobre toda la Iglesia que peregrina en esta Iglesia de Barcelona. Estoy convencido de que nos animará y fortalecerá para responder con audacia cristiana y corazón generoso a los retos que hoy tienen nuestra Iglesia y nuestra sociedad. Permanezcamos en la oración con María, la Madre de Jesús y Madre de la Iglesia, para recibir con apertura de mente y de voluntad la gracia que viene de lo alto y nos lleva a nacer de nuevo, aunque nos sintamos viejos. Hagamos nuestra la oración de la Iglesia en el día de Pentecostés: «Ven Espíritu Santo, llena los corazones de tus fieles y enciende en ellos el fuego de tu amor. Envía tu Espíritu, Señor, y renueva la faz de la tierra».

Que Dios os bendiga a todos.